

Muž 36 let, vzdělání středoškolské, zaměstnán jako technik ve výrobním podniku. Je deset let ženatý a má jednoho syna, kterému je osm let. Velice rád sportuje. Jezdí s rodinou na kole a často chodí do posilovny.

- *Na začátku bych ti chtěla moc poděkovat, že jsi ochoten si se mnou popovídat i na citlivější témata. Syn se ti narodil dva roky po svatbě, dítě jste plánovali?*

Po svatbě jsme si s manželkou užívali, cestovali jsme, jezdili na hory, o víkendech jsme se chodili bavit. Dítě jsme vyloženě neplánovali, protože jsme byli oba spokojeni tak, jak to bylo. Samozřejmě, že když Jana otěhotněla, byli jsme oba moc rádi a na miminko se moc těšili.

- *Co si myslíš o používání antikoncepce u ženy a u muže?*

V této době považuji za úplnou samozřejmost chránit se před pohlavně nakažlivými chorobami nebo neplánovaným těhotenstvím. Já osobně jsem nikdy nespolehal na to, že partnerka něco bere, ale chránil jsem se sám. Manželka vždycky užívala prášky, vím, že jsou i jiné typy antikoncepce u ženy, ale tato je asi nejspolehlivější. No a my chlapy zase takový výběr nemáme (☺).

- *Synovi je osm let, kdy a kdo ho u vás plánuje poučit o sexuální výchově?*

Tak to jsme doma ještě neřešili, ale tuším, že by to mělo být asi na mně. Bude to trochu asi problém, protože když já jsem byl malý, toto téma bylo u nás doma tabu. Všechno jsme si načetli v knížkách nebo spíš vyslyšeli starší kluky. Ale teď je jiná doba, všechny děti surfují po internetu a jsou poučeni daleko dřív.

- *No a nevidíš právě v internetu spíš problém než výhodu co se týče sexuální výchovy?*

Je pravda, že je to nekontrolovatelné. Nevím, na co se s klukama dívají a jaké stránky otevírají. Myslím si, že by je to mohlo jednou spíše vyděsit, než jim to pomoci.

- *Jaké vidíš klady a zápory rodičovství?*

Tak zápor snad jenom jeden. Dnem co se syn narodil, jsem přestal žít bezstarostný život. Člověk už má o něj celý život strach, aby se mu něco nestalo, aby ho nepřejelo auto, aby nebyl nemocný... A to nemám holku, to musí být asi ještě horší. A těch kladů je víc. Není nic krásnějšího než vidět dítě poprvé lézt, chodit, mluvit.

- *Kdyby tvá žena měla větší výplatu, byl bys ochoten jít na mateřskou dovolenou?*

Tak to si nejsem jistý. Přijde mi to vyloženě ženská záležitost. Nedokážu si představit, že bych celý den vyměňoval plíny a dělal domácí práce. Ve městě vidím ty „tlupy ženských s kočárkama“ a při představě, že já bych žádného partáka neměl – no nevím asi spíš ne.

- *A teď trochu na citlivější téma, říkal jsi mi, že již dva roky plánujete druhé dítě. Kde myslíš, že je problém?*

Nenávidím, když se moc „tlačí na pilu“. Myslím si, že kdybychom tomu nechali volnější průběh, určitě by se to podařilo. S tím souvisí i to, že odmítám zatím navštívit odborníka. Manželka je z této situace upřímně nešťastná a neustále to chce řešit. Můj názor je, že jsme určitě oba zdraví, ale příliš velká snaha je spíše na škodu.

➤ *První dítě jste počali bez problémů?*

Jak jsem již říkal, neplánovali jsme ho a nechali to osudu. Proto si také myslím, že snad nemáme žádný problém.

➤ *Jak jsi na tom s kouřením a alkoholem?*

Vím asi kam směřuješ, ale v tom problém není. Cigarety vůbec a alkohol pouze příležitostně.

➤ *Víš, které aktivity jsou nevhodné z hlediska mužské reprodukce?*

Tak v tomto tématu se nyní orientuji naprosto dokonale. Doma máme spoustu „náhodně“ se povalujících časopisů a knížek. Určitě neprospívá teplo, například vyhřívání autosedaček, dlouhé jízdy na kole nebo například zvedání těžkých břemen (do posilovny sice chodím, ale nic nepřeháním). Kouření, alkohol, drogy jsme již uvedli. Naposledy se u nás objevil „náhodně“ ležící článek o souvislosti věku s patologickým spermioqramem. Psychika u mě hrát výraznou roli nebude, protože si o sobě myslím, že jsem vyrovnaný a problémy si snažím nepřipouštět.

➤ *Máš nějaký časový limit, kdy si řekneš, že je na čase navštívit odborníka?*

Zase nátlak ☺ !

➤ *To není nátlak, jenom otázka, kterou asi doma slýcháš často.*

No, asi tak půl roku. Manželka na vyšetření byla a doktor u ní žádný problém neshledal. Já ale věřím, že se to povede.

➤ *Jaký máš názor na umělé oplodnění?*

Myslím si, že je to výborná věc pro páry, které mají problém, který nejde jinak řešit. V mém okolí znám manžele, kteří umělé oplodnění podstoupili, a na druhý pokus se to povedlo. Stresující mi přijde situace, kdy výkon přestane hradit zdravotní pojišťovna a ty čekáš na výsledek s myšlenkou, že další pokus může stát desetitisíce. V ČR je to ošetřené dobře, ale spolužačka ze střední školy se vdala do Londýna a má problém s otěhotněním. Na soukromé klinice jim nabídli, že pokud chce mít výkon částečně hrazen, (umělé oplodnění je tam prý velice drahé), musí darovat vajíčka pro jiné neplodné páry. Což v Anglii znamená odtajnění dárce. Příšerná představa, že u nich jednou zazvoní dospívající dítě a sdělí jim, že je jejich potomek. Taky je to úplně odradilo.

➤ *A co adopce?*

Jedno dítě už máme. Adopci bych nechtěl.

➤ *Tak a teď už veseleji, chtěl bys raději holčičku nebo kluka?*

Ještě před pár lety bych ti řekl určitě holčičku, ale teď už je mi to upřímně jedno. Zní to asi jako fráze, ale hlavně aby bylo dítě zdravé.

➤ *Ještě jednou děkuji za rozhovor a moc vám přeji, aby žena otěhotněla co nejdříve.*

Tak to já si přeji taky, opadlo by napětí a žena by byla konečně šťastná.